

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/43/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100032
Dátum vydania rozhodnutia: 30. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9517100032.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného T. J. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2017 v Bratislave o sťažnosti obvineného N. C., proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2Tp 7/2017, takto

r o z h o d o l :

1/ Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.2/ Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvineného N. C., nar. XX.XX.XXXX v I., bytom D. XXX, okres T., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica prepúšťa na slobodu. 3/ Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. pri existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. túto nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným N. C.. 4/ Podľa § 82 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. f/, písm. h/ Tr. por. obvinenému sa pri súčasnom prepustení z väzby na slobodu ukladajú primerané povinnosti a obmedzenia v uvedenom rozsahu: zákaz vycestovania do zahraničia, zákaz vzd'alo'vať sa z miesta pobytu alebo z obydlija na dobu dlhšiu ako 3 dni, okrem vzdialenia sa na súdne konanie, vyšetrovacie úkony, úkony pred určeným probačným a mediačným úradníkom alebo konanie pred štátnymi a správnymi orgánmi, povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v sídle trvalého pobytu obvineného, zákaz styku (akéhokoľvek, osobného, sprostredkovaného, telefonického, elektronického, písomného a podobne) s osobami, ktoré sú v nejakom vzťahu alebo obvinené alebo sú svedkami v trestnej veci obvineného T. J. a spol., vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. 2 Tp 2/2017, 2 Tp 7/2017, resp. na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, Bratislava pod ČVS: PPZ-50/NKA-PZ-BA-2016 a PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016. 5/ Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného N. C. sa p r i j í m a .6/ Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponuku peňažnej záruky obvineného N. C. vo výške 40.000,- Eur n e p r i j í m a .

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu uznesením zo 14. novembra 2017, sp. zn. 2Tp 2/2017 v bode I. Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 73 ods. 6 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zoberal do väzby obvineného N. C., nar. XX.XX.XXXX v I.,

bytom D. XXX, D., okres T.. Väzba u obvineného začala plynúť dňa 13. novembra 2017 v čase o 11,15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. V bode II. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného N. C. neprijal. V bode III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 80 ods. 2 Tr. por. väzbu obvineného N. C. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahradil. V bode IV. Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. ponuku peňažnej záruky obvineného N. C. vo výške 40.000,- Eur neprijal. Do zápisnice o výsluchu obvineného N. C. zo 14. novembra 2017, po vyhlásení tohto uznesenia, obvinený v prítomnosti obhajcu proti nemu zahlásil sťažnosť. Uznesenie bolo doručené obvinenému 16. novembra 2017, obhajcovi elektronicky 15. novembra 2017 a prokurátorovi 20. novembra 2017. Sťažnosť obvinený odôvodnil 17. novembra 2017 (elektronicky) a 18. novembra 2017 aj poštou. V bodoch I. a II. poukázal na dôvody napadnutého uznesenia. V bode III. ohľadne dôvodov sťažnosti poukázal na to, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca pre prípravné konanie) sa nezaoberal dostatočne všetkými skutočnosťami, ktoré uviedol vo výsluchu 14. novembra 2017 a tiež jeho obhajca. Vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní sa podozrenie zo spáchania trestnej činnosti kladenej mu za vinu výrazne zoslabilo. Predovšetkým z dôvodu, že rôzne dôkazy (nahrávky, prepisy, listiny, výsluchy svedkov), z ktorých vyplýva istý druh konšpirácie medzi svedkami a ich spolupráce, tieto značným spôsobom spochybňujú výpovednú hodnotu tvrdení svedkov K., D., C., Q. a L.. Z týchto dôkazov vyplýva akási „nadpráca“ polície a operatívnych pracovníkov polície, ktorá taktiež znižuje výpovednú hodnotu tvrdení týchto svedkov. Záver súdu, že sa dôvodnosť podozrenia nezmenila je nesprávne. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané tvrdenie, že by vopred disponoval akoukoľvek informáciou o akejkoľvek pripravovanej akcii zo strany polície. V čase spustenia tejto akcie polície bol v zahraničí, kde bol pozvaný na spoločenskú akciu. Súd si nesprávne interpretoval ním udávané skutočnosti ohľadne „riešenia si bližšie nešpecifikovaných problémov odchodom na cirkevné miesto“. Snažil sa vysvetliť, že s ohľadom na jeho dlhoročné predchádzajúce trestné stíhanie, na jeho 9 mesačnú väzbu vo veci, v ktorej bol oslobodený, mediálny tlak okolo jeho osoby v súvislosti s trestným stíhaním, ktoré na neho, ale predovšetkým jeho rodinu vplývali negatívne, došlo k situácii, že sa jeho psychika zhoršovala, zhoršovali sa vzťahy v rámci rodiny a celé to na neho enormne pôsobilo. Preto sa už dávnejšie rozhodol, že na nejaký čas odíde do zahraničia a bude v odlúčení od svojej rodiny, aby si mohol usporiadať veci v hlave. Je nábožensky založený človek, a bol v kláštore bez kontaktu s vonkajším svetom - neuviedol miesto, kde sa zdržiaval, a to preto, aby týmto ľuďom nespôsobil akékoľvek problémy. Nepopiera, že sa neskôr dozvedel o jeho trestnom stíhaní, ale s ohľadom na predchádzajúce trestné stíhanie, kedy napriek tomu, že bol nevinný, bol stíhaný, bol vo väzbe, toto psychicky neunesol, sa nevrátil na Slovensko. Prihlásil sa dobrovoľne, lebo už nedokázal vydržať odlúčenie od svojej rodiny. Vo vyšetrovacom spise nie je objektívne a relevantne preukázaný jeden jediný konkrétny skutok, konkrétny trestný čin, ktorého by sa dopustil ako člen zločineckej skupiny T., napriek tomu bol považovaný za mafiána lebo v minulosti pracoval pre SBS, ktorej majiteľom boli T. a obv. J.. Absolútne popiera, že by bol členom akejkoľvek zločineckej skupiny a že by sa dopustil akejkoľvek trestnej činnosti kladenej mu za vinu. Hlboko je presvedčený, že sa preukáže, tak ako v minulosti, že sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Zároveň poukázal na niekoľko skutočností, ktoré sa nachádzajú vo svedeckých výpovediach, ktoré majú preukazovať ním páchanú trestnú činnosť. Drvivá väčšina údajov uvádzaných svedkami o zločineckej skupine je verejne dostupná z médií, resp. ide o sprostredkované informácie, teda sa nejedná o skutočnosti, ktoré svedkovia videli, počuli. Zločinecká skupina podľa uznesenia o vznesení obvinenia bola rozdelená do viacerých vetiev, aby sa jednotliví členovia navzájom nepoznali, ale svedkovia disponujú informáciami o činnosti celej zločineckej skupiny, jej jednotlivých vetiev a jej jednotlivých členov. Niektoré formulácie časti výpovedí svedkov ohľadne fungovania zločineckej skupiny, resp. jej členov sú takmer identické, je nereálne, aby sa viacero osôb vyjadrovalo takmer rovnako, aby používali tie isté slovné formulácie a skladbu viet. Viacero svedkov je stíhaných pre inú závažnú trestnú činnosť, a svojou spolupracou a odhaľovaním inej trestnej činnosti sledujú jediný cieľ a to, zbavenie sa vlastnej trestnej zodpovednosti, resp. zmiernenie trestov za túto ich trestnú činnosť. Viacerí svedkovia vypovedajú o povinnom podiele z trestnej činnosti, ktorú museli odvádzať vedeniu zločineckej skupine, aby mala dostatok prostriedkov na advokátov a podplácanie prokurátorov, sudcov a informátorov z radov polície. Zároveň títo svedkovia sami popisujú, že keď mali ako členovia zločineckej skupiny problém, sami si museli zadovážovať prostriedky na obhajobu a úplatky. K svedkovi L. uviedol, že prostredníctvom obhajcu disponuje informáciou, že v mesiaci február 2017 sa

mal tento svedok dopustiť konania, že od osoby, ktorú označuje svedok L. ako člena skupiny mal požadovať prostredníctvom jemu blízkej osoby finančné prostriedky za to, že bude na polícii vypovedať takým spôsobom, že pomôže tejto osobe. V danej veci bolo podané trestné oznámenie, ktoré je vedené pod sp. zn. PPZ-NKA/11-110/2017. Od roku 2005 bol stíhaný pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák., pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. b/, ods. 5 Tr. zák., pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pre trestný čin brania rukojezníka podľa § 234a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V roku 2005 bol vo väzbe a po 9 mesiacoch bol z nej prepustený na slobodu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 19. decembra 2013, sp. zn. 5 T 140/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 11. februára 2016, sp. zn. 2 To 108/2015 bol v plnom rozsahu oslobodený podľa § 285 písm. c/ Tr. por. Od roku 2005 do roku 2016 bol pod drobnohľadom polície a počas tohto obdobia, ktoré spadá do obdobia uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia, nie je zadokumentovaný zo strany polície jeden jediný konkrétny skutok akéhokoľvek trestného činu, ktorého by sa mal dopustiť sám alebo s inými osobami, resp. ako člen zločineckej skupiny. Počas tejto doby sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by mohlo byť vyhodnotené ako útekové, pôsobiace na akúkoľvek osobu v súvislosti s jeho trestným konaním, resp. že by pokračoval v akejkoľvek trestnej činnosti. Za trestnú činnosť, za ktorú bol trestne stíhaný mu hrozil doživotný trest a napriek tomu sa nepokúsil o útek, nevyhýbal sa trestnému konaniu, vždy sa dostavoval na všetky úkony trestného konania. Teraz je stíhaný za podstatne miernejší trestný čin a dobrovoľne sa prihlásil na políciu. Nestotožňuje sa s tvrdením súdu, že najmä povaha riešeného prípadu a postoj obvineného k povinnostiam spojených s trestným stíhaním neumožňujú garantovať ničím nerušený priebeh trestného stíhania nahradením väzby v podstate akýmkoľvek inštitútom v zmysle 2. dielu, IV. hlavy, prvej časti Tr. por. Neakceptovanie inštitútov nahrádzajúcich väzobné stíhanie je v rozpore s čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj Európsky dohovor, resp. dohovor), v zmysle ktorého, každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami § 71 ods. 1 Tr. por., musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenie sa môže podmieniť zárukou vo všeobecnom slova zmysle, aj z dôvodu, aby sa obvinená osoba dostavila na pojednávanie v trestnej veci. Ústavný súd Slovenskej republiky sa v náleze č. I. ÚS 100/04-126 zaoberal možnosťami a podmienkami použitia inštitútov nahrádzajúcich väzbu v trestnom konaní v kontexte čl. 5 ods. 3 Európskeho dohovoru. V rámci prejednávania predmetnej veci Ústavný súd konštatoval, že pri posudzovaní opodstatnenosti záruky vo všeobecnom slova zmysle, tá má prednosť pred pokračovaním /vzatím do väzby. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mala byť väzba nahradená niektorým z inštitútov nahrádzajúcich väzobné stíhanie v zmysle § 80 a § 81 Tr. por., za prípadného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 82 Tr. por. V jeho prípade nie sú dané väzobné dôvody, a preto navrhuje, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky po starostlivom uvážení všetkých ním uvedených skutočností prepustil na slobodu. V prípade, ak dospeje k záveru, že väzobné dôvody sú dané, aby bola jeho väzba nahradená podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. priloženým písomným sľubom, resp. podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka, prípadne podľa § 81 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. por. peňažnou zárukou, za prípadného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 82 Tr. por. Sťažnosť obvineného bola 22. novembra 2017 zaslaná prokurátorovi. Spis so sťažnosťou bol 23. novembra 2017 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo sťažnostný súd). Najvyšší súd preskúmal podanú sťažnosť a obsah predloženého spisu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a tiež správnosť a úplnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Zistil, že sudca pre prípravné konanie nerozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom. V danej veci vyšetrovanie bolo začaté uznesením vyšetrovateľa 04. februára 2016 pod ČVS: PPZ-50/NKA-PZ-BA-2016 pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. Uznesením vyšetrovateľa z 10. októbra 2016 bolo podľa § 21 ods. 1 Tr. por. v časti týkajúcej sa osoby pod prezývkou „J.“ alebo „W.“ vylúčené na samostatné konanie a ďalej vedené pod ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016. Uznesením vyšetrovateľa Národnej protizločineckej jednotky, Národnej kriminálnej agentúry, PPZ, expozitúry Bratislava z 28. januára 2017, ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. bolo vznesené obvinenie, okrem ďalším 20 osobám (T. J., JUDr. S. O., W. N., X. P., C. J., D. D., K. S., N. U., X. D., JUDr. N. T., T. Z., N. D., N. D., K. Z., E. J., K. N.,

D. J., N. J., K. K., X. I.) aj N. C., prezývaný „N.“ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom uznesení. Z neho je zrejmé, že obvinený N. C., ktorého ochranku tvoria členovia zločineckej skupiny obvineného T. Z. a obvineného N. D., pričom obvinený N. C. riadil a zabezpečuje činnosť zločineckej skupiny „T.“, najmä v T. kraji prostredníctvom ďalších jemu podriadených zatiaľ nestotožnených osôb. Žiadny konkrétny skutok, ktorý by mal súvislosť s touto zločineckou skupinou sa tomuto obvinenému nekladie za vinu. Na obvineného N. C., ktorý sa zdržiaval na neznámom mieste bol sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica vydaný príkaz na zatknutie z 20. februára 2017, sp. zn. 2 Tp 7/2017 a európsky zatýkací rozkaz zo 6. júla 2017, sp. zn. 2 Tp 7/2017. Obvinený N. C. dňa 13. novembra 2017 o 11.15 hod. sa dobrovoľne prihlásil na OO PZ Trstín, od ktorého okamžiku bol obmedzený na osobnej slobode formou zatknutia. Potvrďuje to zápisnica o zatknutí z 13. novembra 2017, ČVS: ORPZ-TT-OPP6-59/2017, ale aj záznam OR PZ Trnava z 13. novembra 2017, úradný záznam sudcu pre prípravné konanie z 13. novembra 2017, sp. zn. 2 Tp 7/2017 a súhlas s umiestnením osoby do CPZ OO PZ Banská Bystrica. Sudca pre prípravné konanie určil výsluch obvineného na deň 14. novembra 2017 o 11.00 hod. a do tej doby bol umiestnený v cele predbežného zadržania OO PZ Banská Bystrica. O výsluchu obvineného bol vyzvaný obhajca obvineného a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor). Zo zápisnice z tohto výsluchu je zrejmé, že okrem obvineného sa ho zúčastnil obhajca JUDr. Martin Ribár a prokurátor, v závere ktorého bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, ktoré je zhodné s vyhotoveným uznesením zaslaným procesným stranám. Obvinený vo výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie v podstate uviedol rovnaké skutočnosti, ako v podanej sťažnosti. Obhajca navrhol, aby bol jeho klient prepustený na slobodu, lebo dôvody väzby nie sú dané, resp. ak by súd dospel k záveru, že dôvody väzby existujú, navrhol túto nahradiť inštitútmi v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Súčasne predložil písomný sľub obvineného a tiež navrhol zväziť možnosť prijatia peňažnej záruky, ktorú by obvinený zložil z dispozičných prostriedkov, prípadne zväziť možnosť elektronickej kontroly a uloženie primeraných obmedzení. Prokurátor navrhol vziať obvineného do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd konštatuje, že procesný postup sudcu pre prípravné konanie pred rozhodnutím o zatknutí obvineného postupoval bez prieťahov, zákonne, pri rešpektovaní zákonných lehôt. V tomto smere nie je nič čo by bolo možné vytknúť. V uznesení konštatoval iba jeden existujúci dôvod väzby u obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., s čím sa najvyšší súd stotožnil. Pokiaľ však ide o výroky o nenahradení väzby písomným sľubom obvineného, dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným a neprijatím peňažnej záruky vo výške 40.000,- Eur, najvyšší súd konštatuje, že tieto odporujú skutočnostiam uvádzaným v odôvodnení napadnutého uznesenia, ale aj obsahu spisu 2 Tp 7/2017. Odôvodňujúca časť napadnutého uznesenia okrem iného poukazuje na uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, § 73 ods. 3, ods. 5, ods. 6 Tr. por. Poukázané je aj na to, že 29. januára 2017 obvineného nezadržali v mieste jeho trvalého bydliska, lebo sa tam nenachádzal. Manželka obvineného mu 29. januára 2017 zvolila za obhajcu JUDr. Martina Ribára, ktorému bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia jeho klientovi. Obvinený sa dobrovoľne dostavil 13. novembra 2017 o 11,15 hod. na OO PZ Trstín, kedy bol zatknutý. Dôvodnosť podozrenia u obvineného existuje z listinných dôkazov a svedeckých výpovedí, ktoré predbežne dokladajú zainteresovanie osôb uvedených vo výroku uznesenia o vznesení obvinenia do priebehu tam opísaných skutkov. Obvinený C. je stíhaný „len“ za členstvo v zločineckej skupine. Aj keď sudca pre prípravné konanie viackrát formuloval výhrady voči skutkovým vetám vznesenia obvinenia (v súvislosti s obvineným N. C. neexistuje žiadny dôkaz zakladajúci reálnosť indícií pokračovania v trestnej činnosti, že by v poslednom období páchal trestnú činnosť, zneužíval svoje kontakty, OČTK nepredkladajú ani dôkazy o tom, že by mala pokračovať činnosť skupiny okolo obvineného J., v súvisiacich uzneseniach formulované výhrady voči spôsobu dokumentácie činnosti tejto skupiny pretrvávajú naďalej, N. C., hoci v relatívne dôležitom postavení, patrí „len“ do skupiny, ktorej činnosť s výnimkou konania voči T. K. je definovaná naozaj len všeobecne a najmä vo vzťahu k opisu trestnej činnosti nesúvisiacej s poškodeným K. málo konkrétne a určito) zatiaľ však existuje dôvodné podozrenie o relatívne rozsiahlej trestnej činnosti v podstate všetkých členov skupiny, najmä v súvislosti s krokmi voči poškodenému T. K.. Existuje veľa indícií, ktoré reálne môžu viesť k záveru, že celá súslednosť krokov vo vzťahu k T. K. a vo vzťahu k „spravovaniu jeho majetku“ smerovala k tomu, aby majetok poškodeného bol prevedený na do veci zainteresované osoby z okolia JUDr. S. O..

Je zrejme i to, že ak sa podozrenie preukáže, v osobe ďalšieho obvineného U. ide o osobu, ktorá bola zrejme „použitá“ na prevod majetku (skutok 4), pričom postavenie takejto osoby, na ktorú sa prevádzajú majetkové aktíva bez akéhokoľvek logického dôvodu, muselo byť zrejme aj ostatným v skupine. Účasť obvineného na činnosti skupiny opisujú a predbežne potvrdzujú vo veci vypočutí svedkovia C., K., Q. a sčasti i D. a L.. Tieto výpovede - napriek tomu, že vskutku ide o výpovede s políciou spolupracujúcich osôb, nateraz nie je možné a priori spochybniť ako výpovede nedôveryhodné, i keď, samozrejme, ich relevancia a vierohodnosť bez pochyby bude musieť byť v ďalšom predmete veľmi podrobného skúmania a overovania. Zatiaľ však nemožno dôjsť k inému záveru než k tomu, že v prípade preukázania pravdivosti týchto výpovedí je záver o trestno-právnom rozmere konania zainteresovaných osôb, vrátane obvineného C. vskutku reálne pravdepodobný do tej miery, že dôvodnosť podozrenia jednoznačne zakladá. Viacerí svedkovia relatívne dôležité miesto v hierarchii skupiny obvineného C. opisujú spôsobom, ako je to uvedené v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia. Je síce pravdou, že v spise sa nachádzajú rôzne dôkazy (už spomenuté nahrávky, prepisy, listiny ...), ktoré nevylučujú istý druh konšpirácie medzi svedkami a ich spolupráce, tieto z dôkazných prostriedkov vyplývajúce domnienky však nie sú takej sily, aby už v tomto štádiu trestného stíhania úplne a v celej miere diskvalifikovali údaje týchto svedkov. Navyiac, všetky listiny, ktoré vo svojom niekoľko desiatok stranovom trestnom oznámení z 12. novembra 2012 uvádza T. K. reálne existujú a predbežne dovoľujú vysloviť záver o tom, že vskutku môže ísť veľmi sofistikovanú sústredenú úsilie vedúcu k záveru o tom, že jediným cieľom týchto krokov bolo poškodeného T. K. pripraviť o majetok po jeho otcovi. Za týchto okolností možno konštatovať, že zistené skutočnosti zatiaľ nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktoré bolo vznesené obvinenie bol spáchaný, má znaky trestného činu a zároveň existuje aj dôvodné podozrenie, že trestné činy spáchal aj obvinený menovaný vo výroku tohto rozhodnutia. Pokiaľ ide o dôvody väzby sudca pre prípravné konanie ustálil iba dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Pre existenciu ostatných dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. neboli zistené konkrétne skutočnosti. Je nespochybniteľné, že obvinený C. 13. novembra 2017 sa sám dobrovoľne dostavil na políciu, čo minimalizuje riziko existencie útekov väzby, ale nie absolútne. Nie je však možné opomenúť to, že takmer polovica vo veci obvinených v čase prvého zásahu polície výkonom domových prehliadok zrazu „zmizla“ a prestala sa zdržiavať sa na miestach, ktoré boli operatívne podchytené, či už ako miesta ich trvalého alebo prechodného pobytu. Obvinený po relatívne dlhý čas sa zdržiaval v zahraničí, čo znemožnilo jeho účasť na úkonoch trestného stíhania, o ktorom od presne nezisteného času vedel. Najmä povaha riešeného prípadu a postoj obvineného k povinnostiam spojených s trestným stíhaním totiž neumožňuje garantovať ničím nerušený priebeh trestného stíhania nahradením väzby v podstate akýmkoľvek inštitútom v zmysle 2. dielu, IV. hlavy, prvej časti Tr. por. Tobôž sa takéto tvrdenie vzťahuje na náhradu väzby inštitútom, ktorý okrem plnenia si povinností vo vzťahu k probačnému a mediačnému úradníkovi obvineného nijak inak neobmedzuje a nepostihuje, ktoré konštatovanie sa týka bodu II. tohto uznesenia. Z týchto dôvodov nebolo možné prijať ani písomný sľub obvineného. Podobne ako u ostatných spoluobvinených, ani u obvineného C. nie je úplne vylúčené, že v neskorších štádiách trestného stíhania bude jeho väzba prijatím dostatočne vysokej peňažnej záruky nahradená, zatiaľ však nenastala situácia, kedy k takémuto riešeniu danej veci je možné pristúpiť. Vzhľadom k úspešnosti tohto skrývania sa po dobu takmer jedného roka na neurčitom mieste je v tomto štádiu trestného stíhania - v podstate hneď po objavení sa obvineného, naozaj predčasne uvažovať o akomkoľvek umožnení nahradenia väzby. Sťažnostný súd na margo uvedeného zdôrazňuje, že skutku (po založení zločineckej skupiny T. začiatkom 90 - tich rokov 20. storočia) sa mal dopustiť obvinený tak, ako je na to poukázané vyššie. Ide o skutok staršieho dáta, ku ktorému boli doposiaľ (takmer za celé dva roky 2016 - 2017) vypočutí viacerí svedkovia, obvinení a zaobstarané iné dôkazy rôzneho charakteru, z ktorých neboli zistené také relevantné skutočnosti, ktoré by dovoľovali rozšíriť trestné stíhanie aj obvinenému N. C.. Obvinený je teda stíhaný iba za jeden skutok (nie za skutky ako to konštatuje napadnuté uznesenie), ďalším bolo obvinenie vznesené C. J. (za 4 skutky 3 trestné činy), W. N. (za 12 skutkov 8 trestných činov), Mgr. D. D. (za 4 skutky 3 trestné činy) a N. U. (za 4 skutky 4 trestné činy). Menovaní boli z väzby na slobodu prepustení rozhodnutiami Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. 2 Tp 7/2017 a to obvinený C. J. uznesením zo 04. októbra 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2017, sp. zn. 6 Tost 34/2017, pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., za prijatia peňažnej záruky vo výške 30.000,- Eur, uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka nad

obvineným a uloženia povinností a obmedzení, obvinení Mgr. D. D., N. U. a W. N. zo 14. júna 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.06.2017, sp. zn. 4 Tost 21/2017, pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. u obvineného D. D., a podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. u obvinených N. U. a W. N., nariadením dohľadu probačného a mediačného úradníka a uloženia primeraných povinností a obmedzení. Vyjadrené preukazuje bez akýchkoľvek pochybností, že sudcovia pre prípravné konanie v tejto trestnej veci doposiaľ, aj keď mali výhrady k všeobecnej formulácii skutkov, pre ktoré sú obvinení stíhaní, dôsledne nezohľadňovali podiel jednotlivých obvinených na rozsahu ich trestnej činnosti. Tolerovali nekonkrétnosť a všeobecnosť skutkov, čo nemôže byť logické a prípustné ani na začiatku trestného stíhania. Pritom v napadnutom uznesení sudca poukazuje iba vo všeobecnosti na účasť obvineného na činnosti skupiny, bez toho, aby uviedol aspoň jeden konkrétny skutok, ba dokonca argumentuje: „v prípade preukázania pravdivosti svedeckých výpovedí je záver o trestno-právnom rozmere konania zainteresovaných osôb, vrátane obvineného C. vskutku reálne pravdepodobný do tej miery, že dôvodnosť podozrenia jednoznačne zakladá“. Dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku - skutkov musí byť v dobe rozhodovania o väzbe už daná a nie predpokladaná do budúcnosti, pretože ide o materiálnu prítomnosť, bez ktorej nie je možné obvinenú osobu vziať do väzby. Zločinecká skupina „T.“ bola rozdelená do viacerých vetiev v záujme zachovania bezproblémového fungovania a existencie skupiny, za účelom sťažného mapovania, objasňovania a dokazovania trestnej činnosti páchanej členmi jednotlivých vetiev skupiny. To potvrdzuje, že OČTK mali a majú ťažkosti pri objasňovaní trestnej činnosti tejto skupiny. Napriek tomu sudca pre prípravné konanie v napadnutom uznesení ohľadne majetku poškodeného konštatuje, že celá súslednosť krokov smerovala k tomu, aby jeho majetok bol prevedený na do veci zainteresované osoby z okolia JUDr. S. O. ..., muselo byť zrejme aj ostatným v skupine. Ide o záver hypotetický a nelogický, nemajúci oporu v doposiaľ získaných dôkazoch. Materiálna podmienka v zmysle § 71 ods. 1, prvá časť vety Tr. por. v súčasnosti je splnená iba vo vzťahu k tomu, že obvinený mal ochranku, ktorú riadil a zabezpečoval činnosť zločineckej skupiny „T.“ najmä v T. kraji prostredníctvom ďalších jemu podriadených zatiaľ nestotožnených členov jeho vetvy. Teda doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Táto podmienka s ohľadom na súčasnú dôkaznú situáciu môže byť splnená iba po určitú dobu, ale nie trvalo. Neprítomnosť obvineného počas roku 2017 mohla mať na dôkaznú situáciu iba nepatrný vplyv. Obvinený vinu popiera a k uzneseniu o vznesení obvinenia uviedol, že to čo je tam uvedené nie je pravdou. Z obvinených pozná J., O., T., Z., D., D., Z., J., N., J. a I. Dokazovanie vo veci trvá už takmer dva roky a ak sa v najbližšej dobe nezistia ďalšie relevantné dôkazy aj vo vzťahu k obvinenému N. C., bude hroziť, že aj tento dôvod väzby zanikne, už teraz je oslabovaný tým, že obvinený sa dobrovoľne dostavil na políciu, čo nie je možné prehliadať. Trestné stíhanie obvineného nie je možné viesť dlhodobo bez patričných dôkazov. Existujúci dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. u obvineného N. C. je daný, na čo je správne poukázané v napadnutom uznesení. Obvinený dôvodnú obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest, naplnil tým, že takmer rok sa zdržiaval na miestach OČTK neznámych. Napriek vedomosti o jeho trestnom stíhaní sa však dobrovoľne prihlásil na políciu. V písomnom sľube zo 14. novembra 2017 uviedol, že povedie riadny život, nedopustí sa žiadnej trestnej činnosti, splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, bude sa dostavovať riadne ku všetkým úkonom trestného konania, nebude sa skrývať ani utekať, nebude na nikoho pôsobiť v súvislosti s trestným konaním. Dobrovoľne sa podriadi dohľadu probačného a mediačného úradníka súdu a dodrží všetky súdom nariadené povinnosti a opatrenia. Sú splnené všetky zákonné podmienky na nahradenie existujúceho väzobného dôvodu písomným sľubom, dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo peňažnou zárukou. Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu. Najvyšší súd podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvineného N. C., nar. XX.XX.XXXX v I., bytom D. XXX, okres T., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica prepustil na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. pri existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. túto nahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným N. C.. Podľa § 82 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. f/, písm. h/ Tr. por. obvinenému sa pri súčasnom prepustení z väzby na slobodu ukládajú primerané povinnosti a obmedzenia v uvedenom rozsahu, najmä zákaz vycestovania do zahraničia, zákaz vzdávať sa z miesta pobytu alebo z obydli na dobu dlhšiu ako 3

dni, okrem vzdialenia sa na súdne konanie, vyšetrovacie úkony, úkony pred určeným probačným a mediačným úradníkom alebo konanie pred štátnymi a správnymi orgánmi, povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v sídle trvalého pobytu obvineného, zákaz styku (akéhokoľvek, osobného, sprostredkovaného, telefonického, elektronického, písomného a podobne) s osobami, ktoré sú v nejakom vzťahu alebo obvinené alebo sú svedkami v trestnej veci obvineného T. J. a spol., vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. 2 Tp 2/2017, 2 Tp 7/2017, resp. na Prezídiu policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, Bratislava pod ČVS: PPZ-50/NKA-PZ-BA-2016 a PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016. Na posilnenie náhrady väzby písomný sľub obvineného prijal, v ktorom sa zaväzuje vedením riadneho života a plnením všetkých pokynov uložených mu súdom. Ponuku peňažnej záruky však neprijal, nakoľko považuje prijatý písomný sľub, nariadený dohľad nad správaním obvineného zo strany probačného a mediačného úradníka, ako aj uložené mu primerané povinnosti a obmedzenia za dostačujúce. Obdobné inštitúty boli uložené aj ďalším obvineným pri prepustení z väzby na slobodu, čo je v súlade s princípom proporcionality. Rovnako neakceptoval alternatívny návrh obvineného na elektronickú kontrolu jeho osoby, ktorý uviedol v sťažnosti, a to nielen vzhľadom na už uvedené, ale aj preto, že najvyšší súd prioritne rozhoduje o sťažnosti a v rámci nej aj o inštitútoch nahrádzajúcich väzbu, o ktorých rozhodoval prvostupňový súd. Preto sťažnostný súd o tomto návrhu osobitným výrokom nerozhodol, postačuje poukávanie na to v dôvodoch tohto rozhodnutia. Podľa § 82 ods. 2 Tr. por. povinnosti alebo obmedzenia zruší alebo zmení na návrh prokurátora, obvineného alebo probačného a mediačného úradníka v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez takého návrhu súd. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia plnenie a kontrolu uložených povinností alebo obmedzení vykonáva súdom určený probačný a mediačný úradník. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia obvinený, ktorému boli uložené primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa odseku 1, je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na podklade sťažnosti obvineného tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.